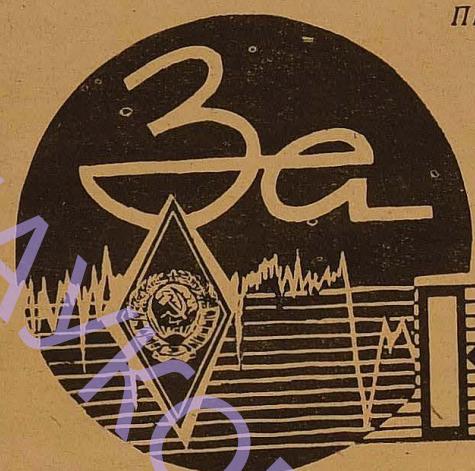

Юнаки і дівчата! Зробимо фініш сесії відмінним та добрым!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові міжнародні кафедри

ОРГАН ПАРТІОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Рік видання 43-й. № 4 (1258).

28 СІЧНЯ 1977 РОКУ.

Ціна 2 коп.

ПОВНОВЛАДНОЮ гospодаркою на всіх факультетах стала екзаменаційна сесія. Впевнено крокує вона і по фізичному факультету.

Центром, куди потрапляє вся інформація і підраховуються підсумки успішності, є деканат. Про хід сесії докладно дізнаємося у методиста деканату Ганні Василівни Ахмерової, заступника декана доцента Г. Г. Чемересюка і кураторів груп.

У зимову екзаменаційну сесію в університеті особливо ретельно слідкують за ходом екзаменів тих, для кого вона перша. Їхні оцінки да-

ня екзаменатор проводить бесіду за темою реферату, який написав Олег. А тема його — «Програма КПРС і рішення ХХV з'їзду КПРС про народну освіту і завдання школи по удосконаленню учебово-виховного процесу». В заліковці у Олега з'являється «п'ятірка».

Олександра Миколаївна задоволена фізиками. Педагогікою вони займались з інтересом. Як один з методів учбово-дослідної роботи було введено написання рефератів. І тут четвертокурсники показали свою ерудицію, творчий підхід до справи.

ку». Адже я багато уваги приділяю цьому предмету, постійно удосконалюю свої знання. А якщо чимось серйозно займатись, обов'язково досягнеш результату. Педагогіку я, звичайно, здала на «відмінно».

БІЛЯ однієї з аудиторій з'юрились хлопці і дівчата. Вони дуже хвилювались. Тут проходив екзамен з політекономії.

Незадоволена собою вишла Люда Семенюк. Такий чудовий білет попався: про роль соціалістичного змагання у підвищенні продуктивності праці, про основний

Буде добрий результат

можливість ще краще дінатись про те, яке поповнення пришло в університет, як першокурсники зуміли освоїти той лекційний матеріал, який був запропонований учбовим планом на семестр.

Куратор групи першокурсників Нонна Германівна Пушек повідомила, що успішно складають першу в житті екзаменаційну сесію Ігор Загінайло, Олена Зайцева, Тетяна Ющенко, Світлана Гришина. Уже кілька іспитів вони склали на «відмінно». А ось Віталій Гуцул і Люда Гуляк погано працювали протягом семестру і на екзаменах вони отримують нездовільні оцінки.

Одна з груп першокурсників складала фізику професору Д. І. Поліщуку. «Відмінно» одержали К. Антипов, Є. Сташевський, А. Фісенко. Добре знання продемонстрували І. Атаманенко, Г. Дзюбенко, А. Лукашenko, Н. Узун, Ю. Хамутинников, а задовільні — С. Савицький, В. Махіненко, І. Коритюк, Я. Кудрявцев. І одна студентка — Л. Єлькіна отримала «нездовільно».

— При систематичній роботі протягом семестру обов'язково буде добрий результат. Це показали і екзамени, — відзначила куратор групи першокурсників Н. Г. Пушек.

ЦЬОГО Ж ДНЯ в аудиторії № 11 старший викладач Олександра Миколаївна Якубовська приймала іспит з педагогіки у четвертокурсників. Це люди загартовані, звиклі до екзаменаційних сесій. Вони впевнено заходять на іспит із заліковими книжками, конспектами першоджерел і рефератами.

До столу підходить Олег Кулінич. Він розповідає про принципи радянської системи народної освіти, про форми організації колективу, вчення Макаренка про колектив. Замість третього питан-

Цікаві реферати на тему «Яким повинен бути вчитель у сучасних умовах» написали Люда Ключко і Тамара Куруч. Привертають увагу реферати Наталки Кутової і Люди Семенюк: «Методи розвитку пізнавальних здібностей учнів», Юрія Ващпанова: «В. Сухомлинський про виховання добрим», Володимира Дорошенка: «Духовне злагачення особи в процесі естетичного виховання».

В роботах цих студентів відчувається їх самостійний підхід до багатьох важливих питань педагогіки. Крім того, на атестаціях вони вирішували багато педагогічних задач, висловлювали власну думку з приводу будь-яких можливих ситуацій, які виникають у процесі навчання і виховання. А наступного року вони продемонструють свої знання на педагогічній практиці у школах.

Крім вищезазначених студентів на екзамені з педагогіки порадували своїми знаннями Т. Локотюш, Н. Андрєєва, І. Коритюк, В. Мартинюк.

Ось що розповіла нам Тамара Куруч:

— Ми, четвертокурсники, трохи шкодуємо, що це передостання зимова сесія. Адже ми так полюбили свій рідний університет, товаришів, наших викладачів, які допомогли нам опанувати великий багаж знань.

Ще у школі я твердо вирішила: буду вчителем. У шкільні роки я була секретарем комсомольської організації, доводилося багато працювати із своїми товаришами. А потім працювала у пionersькому таборі. Мені дуже сподобалось. І я ще раз переконалась, що мое покликання — бути вчителем. Тому зараз я з великим інтересом прослухала курс лекцій з педагогіки.

Перед іспитом з педагогіки дуже хвилювалась. Не уявляла собі, що можу скласти інакше, ніж на «п'ятірку».

закон соціалізму. А ще робота В. І. Леніна про продпідаток. «Добре» оцінив її знання екзаменатор. Але їй так хотілось скласти на «відмінно».

І Лариса Рижкова, і Тамара Ключко, і Наташа Кутова теж отримали «четвірки». А незмінний відмінник Володя Богданович перший вийшов з «п'ятіркою» у закінченні книжці.

Дівчата висловили думку: якщо вони успішно склали політекономію, можна вважати, що з сесією вони справились. Найбільше хвилювались саме за цей іспит.

Але поки що попереду — квантова механіка.

В ДЕКАНАТИ ми зустрілись із старостою IV курсу Віктором Золотарьовим. Він — із групи теоретиків. Сесію склав достроково і, як завжди, відмінник. Ще в школі серйозно захоплювався фізигою, був неодноразовим учасником обласних і республіканських олімпіад. А тут, на фізичному, він — один із кращих студентів факультету. Поглиблене вивчення фізики — ось що приваблює його на фізфації університету. Працювати слід дуже багато. Теоретики розв'язують велику кількість задач. Особливо його цікавлять модельні задачі із стат фізики. А їх керівник — доцент В. М. Адамян привчає студентів до наукового пошуку, дає розв'язувати такі задачі, які ніде не вирішувались. У наступному семестрі Віктор думає ще більше займатись науковою.

Оскільки він уже склав сесію, розмовляємо з ним про його плани на канікули. Він з товаришами збиралася побувати у Прибалтиці. Це чудовий відпочинок після напруженого навчання.

К. ЄВДОКИМОВА,
наш кореспондент.

Правофлангові

Немає сумніву у тому, що й наступні іспити він складе так же успішно, що для всіх своїх товаришів він завжди буде прикладом.

На зімку: В. Найдьонов, студент III курсу геологічно-географічного факультету.

Фото Д. Шиліна.

Репортерська служба

26 січня відбулося чергове засідання партійного комітету університету. На ньому було розглянуто кілька важливих питань, пов'язаних з різними аспектами життя нашого колективу. Зокрема, заслухано й обговорено питання про стан підготовки науково-педагогічних кадрів через аспірантуру з суспільних наук, про виконання постанови партійного комітету від 28 січня 1976 року «Про керівництво партійними бюро юридичного і механіко-математичного факультетів добровільними народними дружинами» партійними організаціями фізичного і геологічно-географічного факультетів, про роботу партійного бюро адміністративно-господарської частини по підвищенню відповідальності адміністративно-господарських та інженерно-технічних працівників за доручену справу, а також ряд поточних справ.

В роботі партійному відділу засідання відігравав роль відповідальності наукової та спортивно-масової роботи, присвячений 50-річчю ДТСААФ СРСР 159-м роковинам Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

Під керівництвом доцента М. Д. Орехова відбулося засідання членів гуртка з наукового комунізму — студентів V курсу юридичного факультету. З інтересом були прослухані доповіді А. Мединцева — «ХХV з'їзд КПРС про пролетарський інтернаціоналізм» і В. Скрипки — «Програма дальній боротьби за мир і міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів, висунута ХХV з'їздом КПРС, — продовження і розвиток Програми миру». Обговорені доповіді вилисяся в цікаву дискусію.

На засіданні були відзначенні наукові роботи, які висносяться на ХХХIII університетську студентську наукову конференцію.

Наступне засідання гуртка відбудеться у лютому.

Юнаки і дівчата! Зробимо фініш

В об'єктиві—сесія

Філфак.

На філологічному факультеті, як і на всіх інших, — горяча пора. Правда, першокурсники і п'ятикурсники вже відвідували. Здавши заликові книжки у деканат, де вирішується доля іхньої стипендії, вони порозіджаються по домівках.

Тиждень тому наш фотокореспондент побував на філфакі. Об'єктив його фотоапарата схопив два моменти з останньої сесії п'ятикурсників. Студентка Валентина Голюк готується до іспиту, а Володимир Корнійчук складає іспит з теорії літератури професорів Г. А. Вязовському.

Фото Л. ПЛАТМІРА.

СЕСІЯ. ДНІ ЗАВЕРШАЛЬНІ.

Нам розповідають:

Л. Горнаєва—

КОМСОРГ І КУРСУ (СПЕЦІАЛЬНІСТЬ — ГЕОГРАФІЯ) ГЕОЛОГО-ГЕОГРАФІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ.

З самого дитинства люблю зиму. Але це перша така пора, коли нео ніколи мігуватися. Сесія. Вона перша в моєму житті. А тому найважча. Нині все уже позаду, все можна зважити, побачити свої помилки, прорахувати, є можливість подбати про те, щоб наступну і подальшу сесію складати краще.

Першим іспитом у нас була історія КПРС. До нього всі наші студенти поставилися з величезною серйозністю.

Тут слід сказати, що успіх на першому іспиті залежить як від студента, так і від викладача. Доцент кафедри історії КПРС Євген Іванович Дятлов дуже добре приймав іспит. Обстановка була спокійною. Євген Іванович поєднував справжню вимогливість з чуйним ставленням до нас. І після першого іспиту у всіх нас з'явилася упевненість у собі, сміливість якась.

Наступними іспитами були хімія, математика і загальне землерозвивство. Двадцять днів пролетіли непомітно. Були і розчарування, і успіхи. Кожен з нас відчув необхідність у силі волі, у старанності, у стриманості, у зібраності. Дуже допомогли нам атестації. Готовитися до іспитів було легше, треба було лише повторити пройдене.

Тепер ми знаємо, що таке сесія. Влітку врахуємо усі свої промахи. Досвід уже є.

А зараз ми — на канікулах! Хочу побажати через газету усім першокурсникам університету, усім старшим друзям доброго відпочинку і нових сил на новий семестр.

М. Перпері—

СТУДЕНТКА ІІ КУРСУ ФРАНЦУЗЬКОГО ВІДДІЛЕННЯ ФАКУЛЬТЕТУ РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ.

Сесія. Це слово виголошується по-різному. Для когось це — важке випробування, а для когось — радість. Сесія приносить і радість, і прикрощі. Це слово можна почути скрізь. Заходиш до трамваю чи тролейбусу, йдеш в кіно, в театр чи просто по вулиці — скрізь тільки й розмов, що про сесію.

Ті, які відчувають, що недостатньо попрацювали протягом семестру, переживають недобрий дні. В голові у них усе змішалося: схеми, плани, шпаргалки, які замінюють великих словники і енциклопедії. За 3—4 дні мають «перечитати» уйому книжок. Вони день і ніч — за книжками, намагаючись скопити найголовніше.

А ті студенти, які сумілінно ставилися до навчання, встигали робити усе своєчасно, не бояться сесії. Вони навпаки з радістю виголошують слово «сесія». Для них сесія — свято. Такі студенти встигають відвідати і музеї, і театри, і виставки, ім вистачає два дні за містить чотирох на те, аби підготуватися до іспиту. Якщо вони встигали в семестрі, то напевно добре складуть і сесію, зайвий раз докажуть переконливість своїх знань.

Ця сесія є першою для наших міліх першокурсників. Але, гадаю, всі вони уже відчули, що означає сесія. І хочеться сподіватися, що вони винесуть для себе добрий урок на майбутнє.

Сесія триває. Сесія завершується. За дерев'яною студентською традицією я хочу побажати усім великих успіхів і всім — ні пуху!..

АУДИТОРІЯ № 89 головного корпусу університету. Дівчина з зосередженим обличчям перечитає запитання, що стоять у невеликому аркушику паперу — екзаменаційному білеті: «Суть і роль фінансів при соціалізмі. Бюджет соціалістичної держави... Процес переростання соціалістичної праці в комуністичну...».

Дівчина — четвертокурсниця механіко-математичного факультету Люда Придова — посміхнулася: питання знайомі. Отже, план відповіді буде такий... І швидко почала писати...

Група математиків «Класиків» (так величають їх на відміну від колег із спеціальності прикладна математика) складає екзамен з політекономії соціалізму. Це другий екзамен у зимовій сесії.

Екзаменатор — кандидат економічних наук, старший викладач кафедри політекономії Володимир Андрійович Єрмолін посугає близче до себе екзаменаційну відомість. Група невелика. Поки що переважають добри та відмінні оцінки...

— Державний бюджет — основний фінансовий план

ГРУПА

з'їзу партії... Тим, хто залишився в місті, було трохи легше — що незрозуміло, підеш до товаришів і там все тебе розяснять...

— Так, ми ходимо консультуватися один до одного, — втручається в розмову Наташа Симонова. — Адже без цього неможливо...

— У нас в гуртожитку № 6 для студентів молодших курсів під час сесії працює консультаційний пункт, — додає Таня Азарова. — Ну, а ми ходимо один до одного, вже знаємо, хто що краще знає. Або звертаємося до аспіранта кафедри теорії функцій В. Г. Діденка. Він ніколи не відмовиться пояснити незрозуміле. А найбільш поширенна картина така. Входиш у кімнату: «Слухайте, я це не розумію...» І всі, хто є в кімнаті, включаються у пояснення, перевіряючи свої знання і допомагаючи товарищеві.

На жаль, немає зараз нашого старости Валерія Кушніра — він склав екзамен досрочно. Ось хто докладно розповів би про групу. Вона у нас дуже дружна. Та

Репортаж з кількома інтерв'ю

тора — доцента Лариси Вікторівни Масловської — Оля Геренко. Вільний стілець зліва готується зайняти Льюїна Бурда.

— Якщо послідовність розв'язання цієї задачі звести до... — дівчина показує аркуш із записами рівнянь.

— Ні, не зовсім вірно. Подумайте. — І поки Оля думає, екзаменатор звертається до хлопця, «Подивимось що у вас. Бурда...».

Трохи хвилюючись, як завжди буває на екзаменах, але впевнено хлопець починає відповідати. Лариса Вікторівна уважно слухає, слідкуючи за ходом думки, за швидким рухом авторучки по написаних рядках рівнянь і накреслених графіках.

— В цій спектральній задачі початкові умови будуть нульовими...

— Границні, а не початкові. — поправляє екзаменатор. — Продовжуйте.

— А взагалі цю задачу можна розв'язати іншим методом, — раптом говорить Льюїн. — Ось так...

— І знову злід пера зростають рівняння.

— Шо ви розумієте під коректністю задачі? — останнє запитання до Олі Геренко, відповідь на яке присвітить ій «четвірку».

Екзамен триває. В аудиторії — велика дошка, на якій вишикувалися рядки цифр, «іксів», «ігреків», графіки функцій...

Вже двоє студентів встигли

прибути від екзаменації, і видатків держави. Прибутики державного бюджету утворюються за рахунок... введено відповідь Люда.

Кілька додаткових запитань екзаменатора — і можна переходити до відповіді на останнє питання. Дівчина докладно пояснює характер праці при соціалізмі, зупиняється на її відмінності від праці в комуністичному суспільстві. Люда вміло наводить висловлювання В. І. Леніна про те, що комуністична праця — це праця не за плату, а потреба здорового організму. І далі розповідає про те, як все більшого розмаху у нашій країні набуває рух за комуністичну працю, як стираються граничі розумової і фізичної працею, як створюються економічні передумови перетворення праці в найпершу життєву потребу.

— Наведіть приклади, що показують, яким чином проходить стирання відмінності між фізичною і розумовою працею.

І через хвилину екзаменатор ставить у заликовій книжці Люди «добре».

— Хто слідує?

— Білет № 9... — починається наступна відповідь.

НУ ЯК? Які питання? — це зустрічають Люду за дверима аудиторії товариші — ті, хто вже склав екзамен — зовні спокійні, а ті, хто чекає своєї черги зайти, — з хвилюванням.

— Чотири! Ой, я так хвильвалася...

Попередній екзамен — з спецкурсу «Універсальна алгебра» Люда теж склали на «добре». Оцінки добри. Та можна було б і краще, вважає вона.

— Мабуть, далось візнажити, що я готовувалася вдома, у Білгород-Дністровському, — говорить вона. — Звичайно, по підручнику, конспектах лекцій і семінарських занять, використовувала твори класиків марксизму-ленинізму, матеріали ХХV

з'їзу партії... Тим, хто залишився в місті, було трохи легше — що незрозуміло, підеш до товаришів і там все тебе розяснять...

— Так, ми ходимо консультуватися один до одного, — втручається в розмову Наташа Симонова. — Адже без цього неможливо...

— У нас в гуртожитку № 6 для студентів молодших курсів під час сесії працює консультаційний пункт, — додає Таня Азарова. — Ну, а ми ходимо один до одного, вже знаємо, хто що краще знає. Або звертаємося до аспіранта кафедри теорії функцій В. Г. Діденка. Він ніколи не відмовиться пояснити незрозуміле. А найбільш поширенна картина така. Входиш у кімнату: «Слухайте, я це не розумію...» І всі, хто є в кімнаті, включаються у пояснення, перевіряючи свої знання і допомагаючи товарищеві.

На жаль, немає зараз нашого старости Валерія Кушніра — він склав екзамен досрочно. Ось хто докладно розповів би про групу. Вона у нас дуже дружна. Та

ли одержати оцінки, а Льюїн лише закінчив розв'язання своєї задачі. Екзаменатор із задоволенням виводить у його заликовці «відмінно».

ТРЕТЬЯ «П'ЯТІРКА» у цій сесії, — говорить Льюїн, дивлячись у заликову книжку, коли ми вийшли з аудиторії. Я теж перегортаю її. Майже одні «п'ятирки», «четвірки» зовсім мало.

Відмінну оцінку Льюїн сприймає як належне:

— Адже багато готувався. Де? В основному, вдома. А взагалі у нас з Ігорем Коганом, моїм товаришем, склалася система: коли щось незрозуміло, ходимо один до одного за консультацією. Так і юні. Група у нас сильна. Ну, це побачите самі — по результатах екзамену. Шо робити на канікулах? Поїду з товаришами в Карпати — я давно захоплююсь гірськолижним спортом.

Різко відчиняються двері аудиторії.

— Ой, дівчата, не віртитеся — «п'ятирка», — щасливим голосом говорить Наташа Синиціна. — Дайте-но ще роздивлюся.

Одна за одною виходять з аудиторії дівчата. Наташа Кононова, староста групи, стоїть з трішки розгубленими очима: «Я ж нічого не знала...» А в заликовій книжці — «відмінно»! Якби всі так «не знали»!

Комсорг групи Надя Анкудінова — кругла відмінниця протягом всіх чотирьох років навчання — і сьогодні була на висоті — «5».

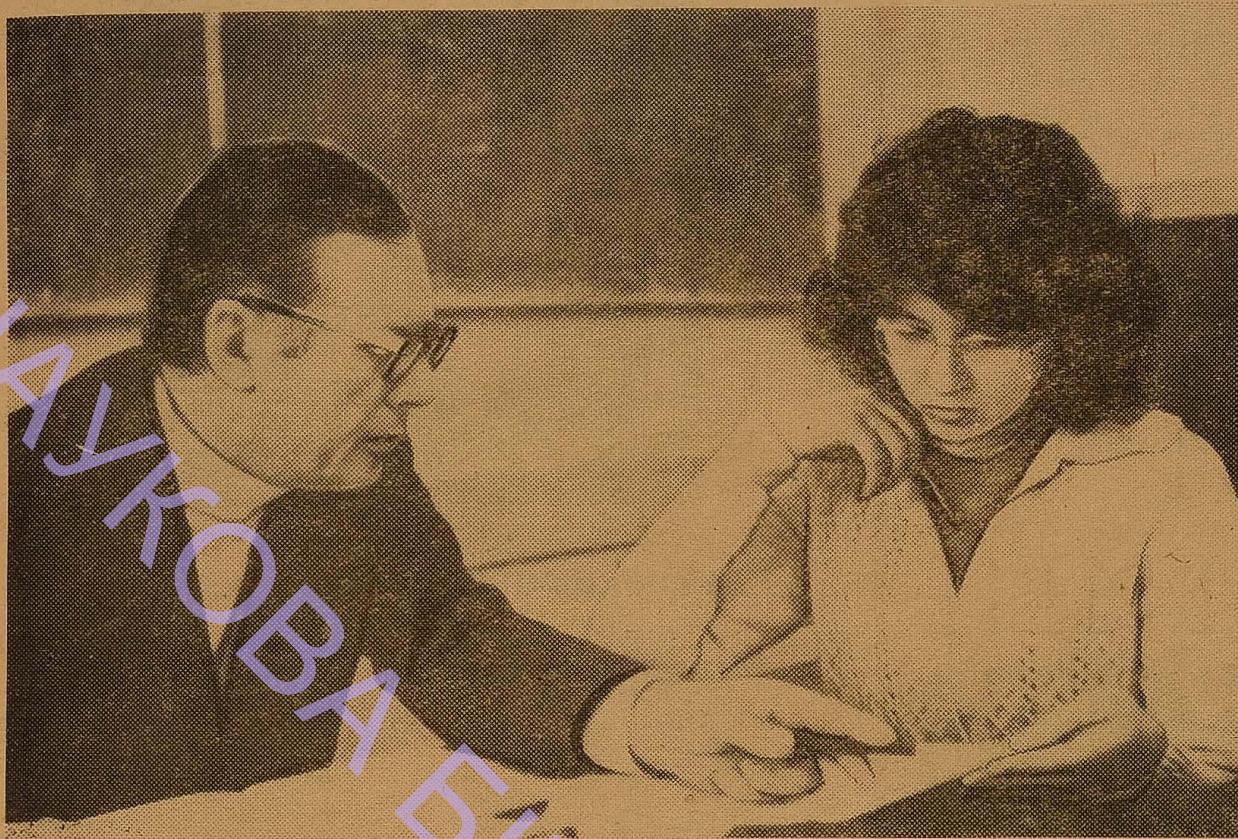
Лариса Вікторівна приймає дуже вимогливо, — говорить Наташа Синиціна, — та це їй зрозуміло. Адже «МПВ», образно кажучи, — наш майбутній хліб. І нам, «прикладникам», не знати — не годиться.

А іспит триває. «П'ятирки» одержали Олена Туркіна, Рольд Хартманн з НДР, Польна Юграff...

Б. ПЕРЕЖНЯК,
студкор.

сесії відмінним та добрим!

В ОБ'ЄКТИВІ—СЕСІЯ

В об'єктиві—сесія

Мехмат.

Неділя. Вихідний день. Зазвичай у такий день двері головного корпусу університету відпочивають, а сьогодні вони раз у раз скриплять. Заходять і виходять студенти. Мехматяни. Тепер вони одні залишилися у корпусі. Завітали сюди й ми.

На третьому поверсі, одразу ж за рогом коридора, на стільцях — група дівчат. Одразу помітно: першокурсники. Вони миттєві розповіли нам, яка це нелегка штука — вища алгебра, і як сумілінно вони готовилися до цього іспиту. В аудиторії готовувалося до відповіді кілька студентів, а доцент Ю. М. Шмандін почерзі дуже ретельно їх опитував. На наших очах він вивів у заліковій книжці Лілії Большової «добре», а Світлана Бондаренко через деякий час отримала таку ж саму оцінку. На знімках угорі ви бачите доцента Ю. М. Шмандіна і студентку Л. Большову, а також С. Бондаренко.

Фізфак.

На фізичному в той день теж було людно. В одній з аудиторій доцент О. В. Затонський приймав статистичну фізику в п'ятикурсників — вечірників. З кількома з них ми познайомилися. Ірина

Пінкус вчиться а також працює лаборантом у спеціальному конструкторському бюро спецверстатів. Володимир Кузев — конструктор на заводі «Автогенмаш». До вступу в університет він закінчив верстатобудівничий технікум. А Валерій Асовський працює вчителем фізики

В. ГОМИН.
Фото Д. Шиліна.

Істфак.

Сесія — гаряча пора не лише для студентів стаціонару. Вона — важливі випробування і для заочників. Протягом півроку вони готовувалися до неї, розробляючи самостійно контрольні завдання, вивчаючи розділи з підручників, конспектиуючи першоджерела. А нині вони відзвітували про свою роботу протягом першого семестру.

Віра Яківна Сльота працює методистом з комсомольської і пionерської роботи.

в Александрійському палаці пionерів і школярів на Київському районі. Одночасно вона — студентка IV курсу історичного факультету.

Заочно навчатися не легко, але цікаво, — говорить Віра Яківна. Моя безпосередня робота пов'язана з колом моїх наукових інтересів. Я займаюся дослідженнями історії пionерського руху і комсомольської організації району. Це стане, очевидно, і темою моєї дипломної роботи.

На знімку: студентка IV курсу заочного відділення історичного факультету Віра СЛЬОТА під час одного з іспитів.

Фото Д. Шиліна.

СЕСІЯ. ДНІ ЗАВЕРШАЛЬНІ.

Нам розповідають:

**С. Ужевська—
СТУДЕНТКА V КУРСУ
БІОФАКУ.**

На столі лежить купка заликових книжок. Лише студент може оцінити, що це таке. З цими невеличкими книжками ми штурмували двері перед іспитом. Із заміранням серця слідкували за рукою викладача, який ставив свій підпис у синєччині книжці. У ній — підсумок всього твого навчання в університеті. За кожною оцінкою, за кожним лаконічним «заликом» — величезна праця, безсонні ночі...

А зараз остання сесія. Ще будуть державні іспити, ще буде захист дипломної роботи, але остання сесія є своєю тихим смутком буде довго згадуватись.

Частіше запам'ятовуються найскладніші іспити. Це, мабуть, така властивість пам'яті — все складне запам'ятовується краще. Кожний студент-біолог найбільше запам'ятує складання всіх іспитів з хімії. А наш курс, на відміну від попередніх, запам'ятає молекулярну біологію (нам вперше ввели цей іспит), і довго буде порівнювати її з «органікою» і біохімією.

Та ось остання перешкода позаду. Відмінно перебороли її 32 студенти, а задовільно — всього п'ять. 46 чоловік відмінно справились із спецкурсом, тільки 8 отримали добре. Зустріч із спецкурсом — це завжди свято.

Остання сесія пройшла успішно. 27 чоловік прікрасили свої заликові книжки відмінними оцінками. А студенти Ярошінко, Яструбова, Попова, Орлюк і Бугор більшість сесій складали з таким же результатом.

Хотілось би, щоб всі іспити, які поставить перед ними життя, були пройдені так же успішно, як екзамени в цю сесію.

Незабаром ми залишимо аудиторії, не буде більше студентських практик, походів. На зміну нам прийдуть інші курси. Тут завжди буде багато людей, галасу, але нас не буде серед дружньої смії студентів.

Л. Колмакова—

**КОМСОРГ I КУРСУ
МЕХМАТУ.**

Сесія... Сесія... Для першокурсників це 20 «жахливих» днів і ночей. Сесія — це час, коли замість привітання ми говоримо один одному: «Як там у галузі діснів і комплекних чисел?».

Ходимо і мріємо, щоб з аналітичної геометрії попалось питання «векторний добуток базисних ортів в ортонормованому базисі».

Читаючи ці рядки, старшокурсник буде іронічно посміхатись. Що жому? Сам-то він пізабув, що і для нього була перша, найперша сесія. Неповторна сесія.

І, на жаль, не можна сказати, що для нашого курсу вона пройшла легко. Тільки в сесію ми зрозуміли, що лекції протягом семестру слід учити і проробляти.

Погано складають сесію (ще й досі складають), студенти В. Флоря, Г. Парамонова, С. Костюк, Т. Зиковата інші. І дуже приємно за С. Тарнопольську — старосту 5-ї групи, Т. Конаполькову — академсектора групи, С. Лемпера, члена бюро курсу.

Не пройшло ще хвилювання від пережитих іспитів і ще можна почути: «Все знат, крім одного питання — і воно попалось». Або таке: «Взяла билет, і все з голови вилетіло».

Вже зараз слід подумати про те, як віправити ті помилки, які показала сесія. А вони в нас є.

А поки що — канікули, довгождані канікули!

На здобуття Державної премії

«Я читав в республіканській пресі, що виставу «Вірність» за п'єсою М. Зарудного у постановці театру ім. Жовтневої революції висунуто на здобуття республіканської премії ім. Т. Г. Шевченка. Причому, серед колективів, які висунули виставу на здобуття цієї високої нагороди, — і колектив нашого університету.

Хотілося б прочитати на сторінках вашої газети рецензію на цю виставу.

В. КРИМСЬКИЙ,
студент геофаку.

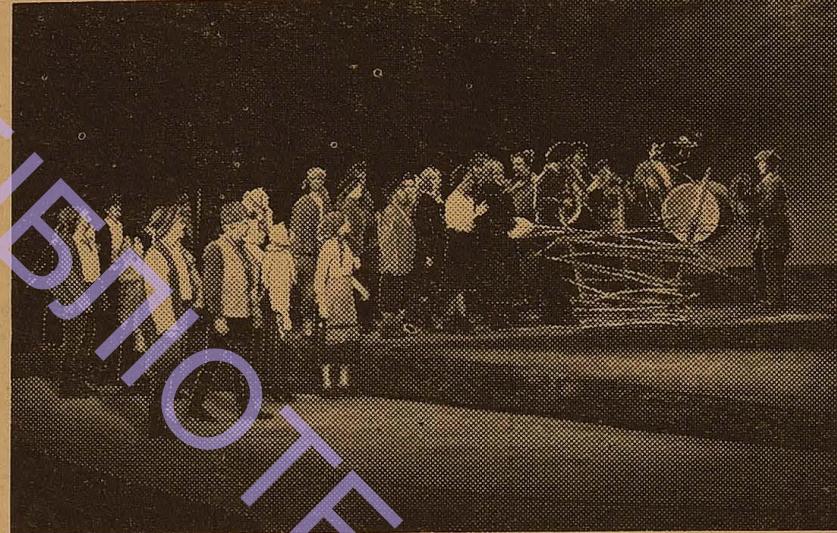
«Я була на прем'єрі «Вірність» в українському театрі. Мала щасливу нагоду зустрітися у перерві з автором п'єси драматургом Миколою Зарудним. Враження від того вечора залишилось на все життя. (Мрію розповісти про все побачене й пережите своїм учням у школі). По тому ще двічі ходила на «Вірність». І кожного разу — наче вперше. Захоплена талановитою грою народного ар-

тиста УРСР Івана Йосиповича Твердохліба, а також заслужених артистів республіки С. Шиманської, М. Сльозки, інших акторів.

Виставу висунули на здобуття республіканської Державної премії ім. Т. Г. Шевченка. Важко, що нагорода ця заслужено увінчє творчий неспокій жовтнівців.

Г. ДОВБУШ,
студентка філфаку».

ВІРНІСТЬ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ТЕМАТИЦІ

Для Одеського ордена «Знак Пошани» українського драматичного театру виставу «Вірність» за п'єсою Миколи Зарудного по-справжньому можна вважати етапною. І не тільки тому що вона була показана у дні піввіксового ювілею театру, що відзначена широко у пресі, громадськістю, що одержала Першу Республіканську премію на конкурсі кращих робіт театрів, присвячених ХХV з'їзду КПРС. Все це безперечно важливі чинники, складові тих характеристик, які створюють вагомість поняття не ординарної, рядової вистави, а значимої, етапної в історії цього колективу.

Ми часто, захоплюючись сьогоденням модою на «новаторство», забуваємо про ті художньо-естетичні підспудні течії, що проявляються у спектаклях як наслідок традиції колективу, його уміння прочитати близьку по характеру тему, розкрити на всю широчину духовну красу людини через яскраві акторські індивідуальності.

У цьому аспекті вистава «Вірність» М. Зарудного на сцені жовтнівців є одночасно вірністю театру революційній тематиці, логічним завершенням тих пошукув, що проявляються через постійне тяжіння природи колективу до свого самовираження, до бажання творчого зросту, піднесення.

Сьогодні можна впевнено заявити, що театр, взявши до постановки «Вірність» М. Зарудного, не помилився у виборі. П'єса не просто, як часто-густо пишуть нинішні театральні критики, «лягла» на колектив. Вона допомогла йому в чомусь зрушити, піднятись на щабель вище у художньому відношенні, підтягнувшись до вимог сьогодення.

Перш за все вистава радує ансамблем. Кожна із дійових осіб постає перед глядачем як цікава індивідуальність, оздоблена характерністю, психологічно досліджена. Тут в першу чергу заслуга режисера-постановника спектаклю заслуженого діяча мистецтв УРСР Б. В. Мешкіса. Культура режисерського прочитання п'єси відчутна у всьому: від локанізму художнього оформлення до уміння прослідкувати і провести крізь лінію кон-

флікту головне — змужнення героїв і утвердження їх вірності ленінським заповітам. Майже скульптурна лінія мізансцен, скupість і лаконізм у відборі зовнішніх засобів в моменти, коли діє внутрішній емоційний вибух, використання інших компонентів сценічної виразності — музики, звукового та світлового оформлення через почуття стилістики, гармонійної єдності спектаклю — все це риси режисерської палітри Б. Мешкіса, які прочитуються чи не найсильніше у виставі «Вірність».

Але закономірно не відчули би ми всіх перипетій будівництва котовцями першої комуни на селі в Причорномор'ї недалеко від Одеси без акторів — творців художніх образів, які за сьогоднішніми вимогами мусять бути співавторами режисера у спектаклі.

Можна, звичайно, назвати всіх виконавців (прямо переписавши весь їх список із програмки спектаклю) як таких, що варти всілякої похвали. Одні ведуть ролі краще, інші менш добре. Але вистава — це перш за все вдало зіграні головні ролі. Вони стоять у фарватері виховної сили спектаклю, його впливу на глядача. Тому в першу чергу хочеться назвати таких виконавців ролей, як заслужений артист УРСР О. Похілко (Максим Богун), заслужена артистка УРСР С. Шиманська (мати), народний артист УРСР І. Твердохліб (Нечипір Хміль), заслужений артист УРСР М. Сльозка (Стратон Журавль), народний артист УРСР Ю. Божек (Василь Чорба), народний артист

УРСР Л. Луценко (Токарський).

Не можуть не запам'ятатись актори В. Бойко (Кирило Муха), А. Дриженко (Гарібалді), К. Лозова (Варвара), В. Кобржицький (Раду), І. Черкаська (Ярина), С. Гужкова (Таня), В. Ісаї (Галина), Е. Дудов (Нікодим) та інші.

Серед них, чиї роботи висунуті колективом університету на здобуття Республіканської державної премії ім. Т. Г. Шевченка, ми знаходимо імена акторів І. Твердохліба, С. Шиманської, М. Сльозки.

Іхні роботи, звичайно, виконані бездоганно. Але по-справжньому донести образ кожного вдається їм якраз завдяки тому ансамблю що існує у виставі, завдяки тісному плечеві партнера. Тому відзнака окремих прочитується нами як відзнака всіх, хто бере участь у виставі «Вірність». І все-таки слід наголосити на тих традиціях реалізму і народності, що яскраво проявились у творчій палітрі І. Твердохліба, на глибокому драматизмі, з яким постає перед нами світлий, сягаючий узагальнення образ матері у виконанні С. Шиманської, на умінні вибудувати еволюцію переконань, показати становлення характеру в артиста М. Сльозки, виконавця ролі Стратона Журавля.

Вистава «Вірність» М. Зарудного на сцені Одеського українського театру імені Жовтневої революції заслужує високого звання Лауреата Державної республіканської премії ім. Т. Г. Шевченка.

Г. ВІТАЛЕНКО.

ТАЛАНТИ — є!

З дев'яти видів програми, які взагалі існують, університетські аматори покажуть на республіканському турі шість: хор, ансамбль народної пісні і танцю, вокальний ансамбль, художнє читання,

Ультракороткі оповідання

НА ЗАЛИКУ.

— Знову ті ж помилки! Коли вже ви позбудетеся їх? — вигукнув викладач, переглядаючи переписану начислену роботу студента.

— А як я без них обійтися? Адже на помилках вчаться!

ПРОЗОРІ ЗНАННЯ.

— Поясніть мені, будь ласка, що таке прозорий предмет? — дав додаткове запитання екзаменатор студента.

— Це предмет, через який можна бачити, — відповів той.

— Вірно. Наведіть приклади.

— Ну, наприклад, балконна решітка.

ЗАЛІЗНА ЛОГІКА.

Перед іспитом доцент по-дружньому звертається до студента:

Лист на село

Внук учивсь на РГФ

В університеті,

А рідняйому з села

Ковбасу, котлети

Висилає, щоб учивсь,

Шанував науку,

— На іспиті, як у театрі, ви актор, а я — глядач.

— Відміно! — вигукнув студент. Зараз покличу суплер!

ЧІТКА ВІДПОВІДЬ.

— Розкажіть, як працює трансформатор, — попросив екзаменатор студента.

— Дозволіте подумати?

— Подумайте.

Після десятихвилинної паузи студент радісно заявив:

— Згадав!

— Молодець. Ну, так як же він працює?

— А ось так: «Ууу-ууу-уууу!».

БУВАЕ И ТАК:

— Запитання обміркували?

— Так.

— Відповідайте.

— Але я ще не обміркував відповіді.

Щоб — крий боже! — там не схуд, бо вчення — то ж мука!

Днями лист прийшов в село

З матінки — Одеси.

Подивилася баба на

Зворотню адресу,

Розпечатала, чита —

Що воно за штука!

Певно, справа непроста —

Внукова наука.

Каже: «Писано листа,

Мабуть, по-німецьки».

— Дай сюди,

побачу сам, —

Крякнув дід із печі.

Дивись краще до плити —

На те в тебе очі...

Закінчила ЦПШ

И розібралася хоче!..

Чинно товсті окуляри

осідляли носа, —

Дід дивацькі

письмена

До очей підносить.

Дивись, мабуть,

з півгодини:

— Е, тут справи кепські.

Бо написано листа

Справді по-німецьки!

Це ж вам треба,

щоб дитя

До цього завчилось.

Враз до баби загукав:

— Ти куди дивилася?!

Ось у самому кінці

Фраза є хороша

І звучить по-нашому:

«Висилайте гропи!».

Василь БОРЕЦЬКИЙ,

Малюнок І. НАУМЦЯ.

року академічний хор, дівочий вокальний ансамбль «Льонок», ансамбль народного танцю і читець Василь Попков.

Нині в університетських колективах самодіяльністі тривають напруженні репетиції. Незабаром — на сцену.

Наш кор.

Редактор О. ГОНТАР.